

Biri Görür, Öteki Hisseder

Yağmur vuruyor cama,
Sokak lambası sarı bir sessizlik.
Evde ayak sesi yok,
Sadece Kuki'nin pati tıkırtısı.

Kahvem ılımış,
Zaman da öyle zaten
Ne acelem var, ne beklediğim biri.
Kuki başını kaldırıyor bazen,
Göz göze geliyoruz:
"Her şey yolunda, değil mi?" der gibi.

Televizyon sustu,
Müzik açmadım bu gece.
Sessizlik konuşsun istedim biraz.
Kuki kanepeye tırmanıyor,
Bana yaslanıyor,
Küçük bir kalp gibi atıyor karnı.

Yalnızım, evet,
Ama eksik değilim.
Bu ev, bu sessizlik, bu minik nefes
Bazen bir ömrün tamamı kadar güzel.

Yağmur var dışarıda,
Camda ince bir ses.
Ev sessiz, ama ben değilim,
İçimde konuşan küçük şeyler var.

Kuki halının köşesinde,
Kıvrılmış kendi düşlerine.
Arada bir başını kaldırır,
Gözleriyle sorar:
"İyi misin bugün?" der gibi.
İyiyim oğlum

Artık duymuyor değil,
Ama görmüyor Kuki
Yine de yolu bulur,
Kalbime dokunur patisiyle.

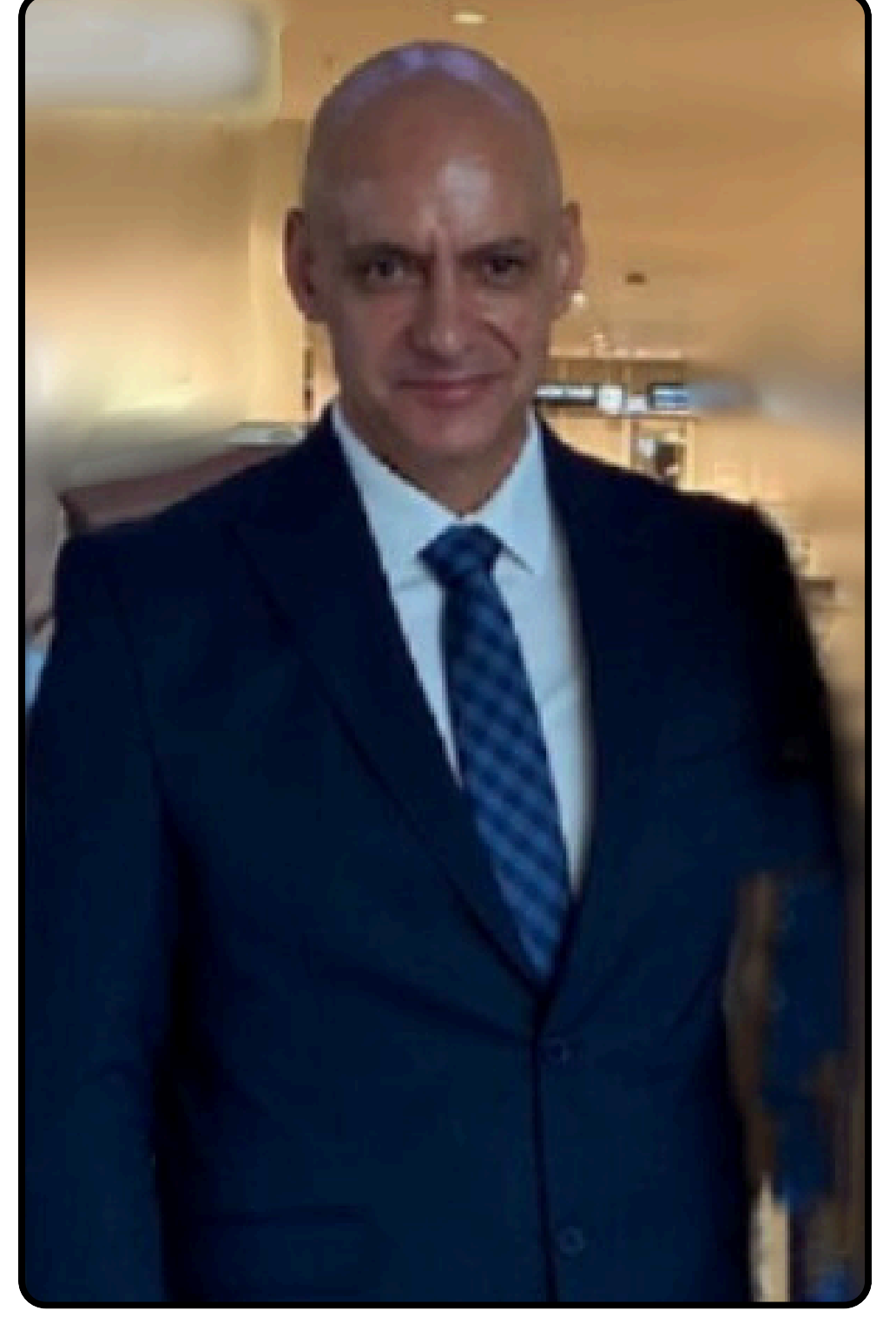
Kahvem ılımış,
Ama bu sessizlik sıcacık.
Ne telefon çalsın isterim,
Ne kapı zili...
Bu sakinlik bana iyi geliyor.
Televizyon kapalı, müzik yok,
Sadece Kuki nefes alıyor.
Ben de,
Belki ilk kez, bir yere yetişmeden.

Kuki yanıma uzanır
Patisi dizime dokunur,
Küçük bir kalp gibi atar içimde.
Gözleri görmese de,
Kalbi hâlâ beni tanıyor.

Kuki'nin kalbi atıyor hâlâ,
Küçük, kör, ama hiç sönmeyen bir ışık gibi.

O an anlıyorum:
Yalnızlık bazen iki kişiliktir,
Biri görür,
Öteki hisseder.

Artık görmeyen küçük oğlum Kuki'ye ithafen

KK

Korhan KÜLÇE

Hikayeleri ve Şiirleri

www.korhankulce.com